

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ
излиза
всѣки присѣтственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:
за въ Княжеството 20 лева, за по вѣнъ заедно съ пощенските
разноски 35 лева.

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

плаща се
за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XIII.

СОФИЯ, вторникъ 31 декември 1891 год.

Брой 285.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Народното Просвѣщение.

УКАЗЪ

№ 162.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици:
VI-то Обикновенно Народно Събрание въ II-та
си редовна сессия прие,
Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия:

ЗАКОНЪ

за пенсии на учителите.

Чл. 1. Пенсия приематъ всички народни учи-
тели, които навършатъ най-малко 15 годишна
служба.

Чл. 2. Приематъ пенсия и ония учители, които
слѣдъ 10-годишна служба се оттеглятъ или бѫдѫтъ
уволнени отъ Министерството по болѣсть или по
немощь, причинени, или значително усиленi, прѣзъ
врѣме на службата имъ.

Чл. 3. Службата на учителя може да бѫде и
прѣкъсвана, но въ смѣтка на годините за пенсия
влизатъ само ония години, които сѫ минжти въ
учителска и въ друга държавна окръжна или
общинска служба.

Прослужена часть отъ послѣдната учебна година
се брои за служба на цѣла година.

Годините, прослужени въ длѣжностъ министъ,
броятъ се двойно.

Забѣлѣжка: Годините, които едно лице е минало
като директоръ, инспекторъ или чиновникъ по Министер-
ството на Просвѣщението, се смятатъ като да сѫ минжти
въ учителска служба.

Чл. 4. Размѣрътъ на пенсия за 15-годишна
учителска служба се опредѣля съ половината отъ
срѣдното количество, което произлиза отъ годиш-
ните плати, що е получилъ единъ учителъ прѣзъ
послѣдните 5 години отъ своята служба.

Чл. 5. Който учителъ не дослужи 15 години,
а се оттегли по болѣсть или немощь, той приема
опредѣлената за 15 годишна служба пенсия, на-
малена съ толкова пѣти по $2\frac{1}{2}$ процента, колкото
години му оставатъ още да навърши 15 годишна
учителска служба.

Чл. 6. Който учителъ може да служи нататъкъ
и отъ какъ навърши 15-годишна учителска служба,
неговата пенсия се увеличава за всѣка година
съ по $\frac{1}{30}$ отъ годишната плата, която получава.

Такива учители, слѣдъ своята 15-годишна
служба, могатъ да бѫдѫтъ пенсионирани и направо
отъ Министерството по разрѣщение на Министер-
ский Съвѣтъ.

Чл. 7. Учители, които сѫ се оттеглили отъ
служба и не сѫ получили пенсия преди да влезе
въ сила настоящиятъ законъ, както и учители,
които се оттеглятъ отъ учителска служба и
броятъ по нѣколко прослужени години преди
влизанието въ сила на този законъ, приематъ
опредѣлените въ чл. чл. 4, 5 и 6 пенсии, като
имъ се счита всичкото прослужено врѣме.

Чл. 8. Който учителъ кадъренъ още да ра-
боти се оттегли отъ учителствуване преди да
изпълни 15 годишна служба, не по прѣстарѣ-
лостъ или недѣгавостъ (чл. 2), нему пенсия не
се отпуска, а му се повръщатъ само чиститѣ не-
гови влогове въ фонда за пенсии, ако тѣзи
влогове сѫ внасяни прѣзъ 5 години.

Ако такъвъ учителъ отъ ново постѫпи на
длѣжностъ, годините за които той е истеглилъ
своите влогове, не влизатъ въ смѣтка на годи-
ните, които му даватъ право на пенсия.

Чл. 9. На пропадналъ или загиналъ учителъ, който не е спечелилъ право на пенсия, колкото година и да бѫдѫтъ влоговетъ му повръщатъ се на неговите наследници.

Чл. 10. Ако единъ учителъ пострада при испълнение на длъжността си и чрѣзъ това стане неспособенъ да учителствува, той получава, ако е служилъ по малко отъ 5 години, инвалидна пенсия равна на пенсия за 10 годишна служба, ако ли е служилъ повече отъ 5 години, нему се отпуска инвалидна пенсия, като да е служилъ пѣти 15 години.

Чл. 11. Ако учителъ почини безъ да остави наследници, предвидени въ § 14 на съществуващия законъ за пенсии на учителитѣ, неговите родители заедно или отдельно, получаватъ $\frac{1}{3}$ отъ пенсията му.

Чл. 12. Получаватъ пенсия на общо основание и ония учители, които сѫ учителствували или учителствуваха вънъ отъ държавата въ общински, екзархийски и архиерейски български училища.

Чл. 13. Пенсията на учители прослужили вънъ отъ държавата, както и пенсията на инвалиди се исплаща отъ суммата предвидена ежегодно въ Държавния бюджетъ.

Такива учители, ако сѫ служили или се възврнатъ да служатъ въ прѣдѣлитѣ на Княжеството, и прослуженитѣ имъ години въ него бѫдѫтъ повече отъ тия прѣкараны на служба въ странство, то получаватъ пенсия отъ приходите на учителския фондъ, по § 19 на „закона за пенсии на учителитѣ отъ 1888 година“.

Особенни распореждания.

Чл. 14. Настоящиятъ законъ отмѣнява параграфите 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 и 11 отъ „закона за пенсии на учителитѣ отъ 15 декември 1888 година“, както и всички распореждания нему противорѣчещи и влизатъ въ сила отъ 1 януари 1892 година.

Горния законъ се вотира и прие въ настоящата му форма отъ VI-то Обикновенно Народно Събрание, втората редовна сесия, засѣдане XXXVI, държано на 11-и декември 1891 година.

ЗАПОВѢДВАМЕ:

Настоящия законъ да се облѣче съ Държавниятъ Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Распорежданията за въвеждане въ дѣйствие на този законъ възлагаме на Нашия Министъръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 14 декември 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписътъ:
Министъръ на Народното Просвѣщение,
Георги Живковъ.

Първообразниятъ законъ е облеченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 63 на 30 декември 1891 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющи Министерството на Правосъдието,
Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,
Д. Гревковъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 11625.

Господарю!

Съгласно съ членове 10 и 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да молѣ B. Ц. Височество, да благоволите и утвърдите приетия отъ VI Обикновено Народно Събрание, втора редовна сесия, засѣдане XXXVI, държано на 11 декември 1891 година „законъ за пенсии на учителитѣ“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покорѣнъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 14 декември 1891 год.

Министъръ на Народното Просвѣщение,
Георги Живковъ.

По Министерството на Финансите.

УКАЗЪ

№ 188.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.
Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България,

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици:
VI-то Обикновено Народно Събрание въ II редовна сесия на 16 ноември т. год. протоколъ № 17 прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующето:

РЕШЕНИЕ

I. Да се отпустятъ отъ държавното съкровище 10,000 лева взаимнообразно, безъ лихва, съ срокъ

10 години на специалиста по металолеярството Христо Ивановъ Дюкмеджиевъ, житель Софийский.
ЗА ПОВЪДВАМЕ:

Горното рѣщение, прието въ настоящата му форма отъ VI Обикновенно Народно Събрание, II редовна сессия на 16 ноември т. г., да се облече съ Държавния Печать, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствие.

II. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финансите.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 30 ноември 1891 година

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:
Министръ на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

Първообразното рѣщение е облѣчено съ Държавния Печать, и зарегистрирано подъ № 32 отъ 7 декември 1891 година.

Пазителъ на Държавния Печать,
Управляющій Министерството на Правосуддието,
Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданіята,
Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.
№ 43476

Господарю!

VI Обикновенно Народно Събрание, II редовна сессия, въ засѣданietо си отъ 16 ноември т. г. протоколъ № 17, е рѣшило да се отпустнатъ отъ държавното съкровище 10,000 л. взаимно-образно безъ лихва, съ срокъ десетъ години на специалиста по металолеярството Христо Ивановъ Дюкмеджиевъ, житель Софийский.

Като долагамъ това, имамъ честь да молж Ваше Царско Височество, ако одобрявате това рѣщение на Народното Събрание, да благоволите да подпишете тукъ приложения указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 1 декември 1891 година.

Министръ на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 221.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици: VI-то Обикновенно Народно Събрание въ II-та си редовна сессия на 18 ноември т. год. приеме, Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

ЗАКОНЪ за бубеното сѣме.

Чл. 1. Разрѣшава се на правителството да отдае въ концесия, чрѣзъ публиченъ търгъ за едно разстояние отъ 15 години, произвеждането на бубеното сѣме въ страната, по Пастьоровата метода.

Концесията му ще се даде по условия, които Финансовото Министерство ще изработи и Министерски Съветъ ще одобри.

Чл. 2. Концесионерътъ трѣбва да направи въ страната най-малко четири станции за произвеждане на бубено сѣме въ ония място, които му се покажатъ отъ правителството.

Чл. 3. До когато се възложи на концесионера произвеждането на бубеното сѣме и до като се искаратъ окончателно станциите за произвеждането на това сѣме Финансовото Министерство ще се грижи да доставя на населението по практикувания до сега начинъ таково сѣме отъ странство, добивано по Пастьоровата метода.

Чл. 4. Концесионерътъ е длѣженъ да искара станциите си въ едно разстояние не по-дълго отъ три години следъ потвърдението концесията.

Той е длѣженъ още да употребява за служащи въ станциите си мястни жители и да ги изучава, съ искключение на ржководящите станциите лица.

Чл. 5 Възнаграждението на концесионера не трѣбва да е друго освѣнъ сурови пашкули въ натура.

Чл. 6. Распри между правителството и концесионера по неиспълнение условията на концесията ще се разглеждатъ и рѣшаватъ отъ мястните съдилища или чрѣзъ арбитражъ.

Чл. 7. Освѣнъ концесионерътъ и дѣйствуващите за него смилка лица никой други нѣма право да произвежда въ страната бубено сѣме нито да донася такъвъ отъ странство.

Донесеното отъ вѣнъ контрабанда бубено сѣме както и произвеждането скришомъ въ страната, се конфискуватъ и унищожаватъ, а виновните се наказватъ съ глоба отъ 10 до 100 л. въ полза на съкровището.

Ако осъдения неможе да заплати присъдена глоба, той се затваря въ полицейски затворъ, съгласно чл. 6 отъ „устава за наказанията“, които мировите съдии могатъ да налагатъ.

Чл. 8. Концесията се унищожава въ случай, че концесионерътъ не испълни на врѣме своите задължения или наруши контракта, който ще се сключи съ него.

Чл. 9. Настоящия законъ отмѣнява закона за бубиното сѣме отъ 18 декември 1888 година.

Горниятъ законъ се гласува и прие въ настоящата му форма въ втората редовна сесия, на VI-то Обикновенно Народно Събрание въ XVIII-то му засѣдане на 18 ноември 1891 година.

ЗАПОВѢДВАМЕ

Настоящия законъ да се облече съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се приложи въ дѣйствие.

Распорежданията за прилагане въ дѣйствие на настоящия законъ възлагаме на Нашия Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 15 декември 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподпись:

Министър на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

Първообразниятъ законъ е облеченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 50 отъ 20 декември 1891 година.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющиий Министерството на Правосѫдието,
Министър на Външнитѣ Работи и Исповѣданията,
Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.
№ 44861.

Господарю!

Съгласно членъ 45 отъ Конституцията, честъ имамъ най-покорно да помоля Ваше Царско Височество, да благоволите, чрѣзъ подпътвание приложението тукъ указъ, да утвърдите приетия отъ VI-то Обикновенно Народно Събрание въ втората му редовна сесия въ XVIII-то засѣдане на 18 миналий ноември „законъ за бубеното сѣме“.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 13 декември 1891 год.

Министър на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 190.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици:
VI-то Обикновенно Народно Събрание въ II-та си редовна сесия прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующето:

РѢШЕНИЕ

I. Да се отстѫпятъ на Хр. Стефановъ, Гена Димитрова, Петко Николовъ, Тодоръ Митковъ, Кѣню Калиновъ, Митаръ Милевъ и Георги Божиловъ жители отъ с. Голѣма Кутловица, Ломски окрѫгъ, кѫщитѣ (колибитѣ), които сѫ останали отъ изсѣлившитѣ се отъ селото имъ черкези и въ които живѣятъ сега.

ЗАПОВѢДВАМЕ:

Горното рѣшеніе, което се прие въ настоящата му форма, въ засѣдането на 16 ноември 1891 година отъ VI-то Обикновенно Народно Събрание въ II-та му редовна сесия, да се облѣчи въ Държавния Печатъ и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

II. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 4 декември 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподпись:

Министър на Финансите Г. Д. Начовичъ.

Първообразното рѣшеніе е облечено съ Държавния Печатъ и зарегистрирано подъ № 40 на 14 декември 1891 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющиий Министерството на Правосѫдието,
Министър на Външнитѣ Работи и Исповѣданията,
Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.
№ 43586.

Господарю!

Народното Събрание въ засѣдането си отъ 16 ноември т. г. е рѣшило, да се отстѫпятъ на Христо Стефановъ, Гена Димитрова, Петко Николовъ, Тодоръ Митковъ, Кѣню Калиновъ, Митаръ Милевъ и Георги Божиловъ, жители отъ село Голѣма Кутловица, Ломски окрѫгъ, кѫщитѣ (колиби), въ които живѣятъ, и които сѫ останали отъ изсѣлившитѣ се отъ селото имъ черкези.

Като долагамъ това, съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честъ да моля Ваше Царско Височество, ако одобрявате горѣказаното рѣшеніе на Народното Събрание, да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество, най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 3 декември 1891 година.

Министър на Финансите, Г. Д. Начовичъ.

Съ приказъ подъ № 1532 отъ 12 декемвр. т. г., на основание чл. 24 отъ „закона за митниците“ и § 17, буква *в)* отъ правилника за митарственниятъ стражари, разрѣшава се да се увеличи начината отъ 1 декемврий т. г. заплатата на младшия конни стражарь при Царибродската митница Стефанъ Ивановъ, съ 10% за петьгодишното му непрѣкъснато служение и да носи сребръренъ нашивъ на рѣжка на мундира си.

Съ приказъ подъ № 1547 отъ 18 декемврий т. г., разрѣшава се да се повърне и останалата част отъ наличната гаранция (250 лева златни) на бившия завѣдующъ Княжевската телеграфо-пощенска станция Георги Драмаждовъ, понеже Върховната Смѣтна Палата го е признала за издѣлженъ предъ хазната.

Съ приказъ подъ № 1548 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се повърне гаранцията отъ 500 лева въ недвижими имущества на бившия завѣдующъ Княжевската телеграфо-пощенска станция отъ 1 януарий до 1 ноемврий 1888 год. Георги Л. Малеевъ, понеже Върховната Смѣтна Палата е намѣрила смѣтките му за редовни.

Съ приказъ подъ № 1550 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се повърне гаранцията отъ 800 лева въ недвижими имущества на бившия пощенъ при Ломската телеграфо-пощенска станция Петър Ив. Григорчевъ, понеже се е съобразилъ съ чл. чл. 23 и 25 отъ „закона за гаранциите на чиновниците“.

Съ приказъ подъ № 1551 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се повърне първата гаранция отъ 300 лева въ недвижими имущества на табачния контролъръ въ гр. Варна Иорданъ Ж. Планински, понеже се е съобразилъ съ чл. чл. 23 и 25 отъ „закона за гаранциите на чиновниците“ като е представилъ сѫщеврѣменно и нова гаранция, съ която ще отговаря за въ бѫдѫщие.

Съ приказъ подъ № 1565 отъ 21 декемврий т. г., назначаватъ се отъ 1 януарий 1892 година въ отдѣлението за държавните имоти, горитѣ, земедѣлието и търговията при Министерството на Финансите: Иорданъ Ивановъ за I-во-класенъ помощникъ началника, Георги Хр. Куссовъ за II-ро-класентъ помощникъ, Димитър Байновъ за архиварь, Христо Григоровъ за помощникъ архиварь, Георги Хр. Даскаловъ за книговодителъ и Ясенъ Киссовъ и Георги Кирковъ за първоразрядни писари.

Съ приказъ подъ № 1566 отъ сѫща дата, уволнява се писаря при Аххиалското ковчежничество Иорданъ Н. Джанковъ, по собственното

му желание, и вмѣсто него назначава се за та-
къвъ Симеонъ Г. Тенекеджиевъ; уволнението на
първий ще се счита отъ 16 декемврий, а наз-
начението на вторий отъ дени на встѣпванието
му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ № 1569 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се повърне гаранцията отъ 500 лева въ недвижими имущества на бившия таба-
ченъ контролъръ въ гр. Т.-Пазарджикъ Андрей
Димитровъ, понеже се е съобразилъ напълно съ
членове 23 и 25 отъ „закона за гаранциите на
чиновниците“.

Съ приказъ подъ № 1570 отъ 23 дек. т. г., назначаватъ се: първоразрядния писар въ съ-
кровиществото при Министерството на Фи-
нансите Д. Теодоровъ, за помощникъ на архи-
варя при сѫщото съкровищество; второраз-
рядните писари: Хр. П. Славейковъ, В. Мила-
новъ и В. Кръстановъ — за I разрядни, първия
съ 1500 лева годишна заплата, а другите двама
съ по 1430 лева; треторазрядния писар Д. Георгиевъ — за второразреденъ, и Софийските жи-
тели: Петър Димитровъ, Ганчо Кръстевъ и Кон-
стантинъ Георгиевъ — за треторазрядни съ за-
плата първите двама съ по 720 лева годишно,
а третия съ 600 лева.

Съ приказъ подъ № 1573 отъ сѫща дата, назначава се Ан. Карагьозовъ, на длѣжността кассиеръ-магазинъ на мината при с. Бобовъ-
Долъ, съ предвидената въ бюджета заплата; наз-
начението му ще се счита отъ 1 януар. 1892 г.

Съ приказъ подъ № 1577 отъ сѫща дата, помощ.-секретара при Царибродската митница А. Андоновъ, на основание чл. 50, буква *д)* отъ „закона за чиновниците“, се отчислява, за явно лошо и безнравствено поведение, а вмѣсто него за такъвъ повишава се треторазрядния писар при сѫщата митница Ник. Стояновъ; заплатата на Антонова ще прѣстане да слѣдва отъ 23 дек., а на Стоянова ще слѣдва непрѣкъснато.

Съ приказъ подъ № 1578 отъ сѫща дата, и. д. секретаря при Царибродската митница А. Николовъ, за лошо поведение, се прѣмѣстява, съ понижение, за помощ. секретарь при Ломската митница, вмѣсто тамошния Юр. Джевайровъ, който се повишава за секретарь при Царибродската митница; заплатата и на двамата ще слѣдва не-
прѣкъснато.

Съ приказъ подъ № 1579 отъ сѫща дата, разрѣшава се да се повърне гаранцията отъ 1000 лева въ недвижими имущества на бившия

пощалионъ при Софийската телеграфо-пощенска станция Ив. Димитровъ, който е прѣдалъ дѣлата си въ исправностъ.

Съ приказъ подъ № 1580 отъ сѫща дата, управителътъ на Лѣдженската и Чепеларската митници Хр. Сарачевъ и Ст. Ранковъ се прѣмѣстява единъ вмѣсто други, въ интересъ на службата; заплатитъ и на двамата ще слѣдва непрѣкъснато.

Съ приказъ подъ № 1583 отъ 24 декемвр. т. г., разрѣшава се да се повърне гаранцията отъ 300 лева въ недвижими имущества на бивши раздавачъ при Новоселската (Софийско) телеграфо-пощенска станция Иосифъ Тотевъ, понеже е прѣдалъ дѣлата си въ пълна исправностъ.

Съ приказъ подъ № 1584 отъ сѫща дата, се постановява: по ст. I назначава се второкласния помощникъ на началника на отдѣлението за дѣржавната и общ. отчетностъ С. Д. Веженовъ, за първокласенъ помощникъ, вмѣсто Юр. Ивановъ, който минава на друга длѣжностъ; по ст. II назначава се помощника на архиваря при отдѣлението за дѣржавната и общ. отчетностъ Д. Даскаловъ, за книговодителъ при сѫщото отдѣление, а вмѣсто него за помощникъ на архивара назначава се прѣсмѣтата при отдѣлението за прѣкитъ даждия Теодоръ А. Сеизовъ; по ст. III назначава се за П Софийский ковчежникъ бивши Еленский ковчежникъ Ат. Кочановъ, на място вакантно, и по ст. IV назначението на горнитѣ лица ще се счита отъ 1 януари 1892 година.

Съ приказъ подъ № 1586 отъ сѫща дата, назначава се Ж. Н. Вълчевъ временно за главенъ секретаръ при Министерството на Финанситѣ, съ право да получава предвидената въ бюджета за тази длѣжностъ заплата; назначението му ще се счита отъ 1 януари хилядо осемстотинъ деветдесетъ и първа година.

По Дирекцията на Общественните Сгради.

УКАЗЪ

№ 116.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици: VI-то Обикновено Народно Събрание въ своята втора редовна сессия, засѣдане XVIII, държано на 18 ноември т. г., протоколъ № 18 прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия:

ЗАКОНЪ

Чл. 1. Разрѣшава се на Министерството на Финанситѣ (Дирекция на Общественните Сгради) свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 1.750.000 лева за доиспращане постройката на желеzно-пътната линия Царибродъ—София—Вакарелъ.

Чл. 2. Тая сумма да се отнесе къмъ бюджетното упражнение, прѣзъ което ще стане исплащанието.

ЗАПОВѢДВАМЕ:

Настоящия законъ да се облече съ Дѣржавния Печатъ, да се обнародва въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Распорежданията за ввеждането въ дѣйствие на този законъ, възлагаме на Нашия Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 2 декември 1891 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

Първообразниятъ законъ е облѣченъ съ Дѣржавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 28 на 7-и декември 1891 година,

Пазителъ на Дѣржавния Печатъ,
Управляющій Министерството на Правосѫдието,
Министъръ на Вѣнчиннѣ Рлботи и Исповѣданията,

Д. Грековъ.

Съ указъ подъ № 124 отъ 24 декемвр. т. г., разрѣшава се купуванието, по доброволно съгласие, направо отъ Австро-Венгерската машинна фабрика Stadts-Eisenbahn-Gesellschaft въ Виена нужднитѣ резервни части за старитѣ пътнически и товарни локомотиви, като: смазвателни ковчези, подвѣстни ресори, лагери на смазвателнитѣ ковчези, спирални ресори, бандажи, димогарни трѣби и др., на сумма 18813 лева и 70 стотинки.

Съ приказъ подъ № 419 отъ 16 декемвр. т. г., вмѣсто уволнения съ приказа по Дирекцията на Общественните Сгради отъ 5 дек. т. подъ № 408 експедиционеръ-началникъ при Русенската гара Даневъ, назначава се помощникъ-контрольоръ при сѫщата инспекция Георги Поповъ, съ предвидената въ бюджета годишна заплата; назначението му ще се счита отъ денътъ на встѫпванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ № 420 отъ 19 декемвр. т. г., разрѣшава се на Ст. М. Михайловский, чиновникъ по билетитѣ при Софийската гара, 20-дневенъ

отпускъ, по домашни причини, считанъ отъ денътъ, на ползуванието му.

Съ приказъ подъ № 421 отъ съща дата Т. Стояновъ, надзирател на работническа чета по железнопътната линия Ц.-С.-Бълово, се назначава на вакантно място, второ-класенъ пикюръ по същата линия, съ предвидената по бюджета годишна заплата; назначението му ще се счита отъ денътъ на встъпването му на длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 422 отъ 23 декември т. г., разръшава се на А. Алтшпармаковъ, началникъ на Бълковската железноземната станция, едномъсеченъ отпускъ, по болѣсть, считанъ отъ денътъ въ който е почналъ да се ползува.

Съ приказъ подъ № 423 отъ съща дата, разръшава се на М. Близнаковъ, инженеръ по изучаване железноземните линии, 20-дневенъ отпускъ, по домашни причини, считанъ отъ денътъ на ползуванието му.

Съ приказъ подъ № 424 отъ съща дата, уволянява се, по собствено желание, третокласният машинистъ при държавната железнница Ц.-С.-Бълово А. Поповъ; уволнението му ще се счита отъ 14 декември т. г.

НЕОФИЦИЈАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ“

(Agence Balcanique).

Лондонъ, 29 декември (10 януар). Официална. Сиръ Кларъ Фордъ е наименованъ английски посланикъ въ Цариградъ.

Кайро, с. д. Споредъ агенцията „Reuter“ европейцитъ медици сѫ били повикани 17 часа само преди смъртта на Хедивътъ. Тѣ даватъ единъ рапортъ върху болѣдуването, лѣкуването и смъртта на покойника; тѣ искатъ отъ мѣстните медици тѣхното лѣкуване на принца преди да прибавятъ своите забѣлѣжки. Тия послѣднитѣ като че знали че Хедивътъ страдалъ отъ заприщеване (eproctement) на бѣлитѣ дробове и болестъ на бѣбрегицѣ, та му направили опасни морфинни инжекции. Адвокатите сѫ увѣрени, че ще направятъ разслѣдване върху слѣданото лѣкуване. Не е истина, че докторъ Салемъ Паша, частенъ лѣкаръ на Хедива, билъ избѣгналъ.

Танжеръ, с. д. Испанскиятъ воененъ крейсеръ „Алфонсъ XII“ е пристигналъ.

Виена, с. д. Като говори, отъ една страна за версията на „Новое Время“ споредъ която Решидъ бей, управляющи турското комисарство въ София, по желанието на Султана за отстранението на Франко-Българския конфликтъ, билъ ужъ представилъ на правителството въ София усло-

вията на Франция, които сѫ: писмено извинение; оттеглянето на г. Грекова и едно обезщетение на господина Шадурна, и отъ друга страна, за версията на французските вѣстници, че Франция иска оттеглянето на приказанието за испрѣжданието и наново допущане на г. Шадурнъ, в. „Fremden-Blatt“ казва: споредъ това що се знае тукъ, ще трѣба условията на Франция да бѣдятъ значително смягчени, ако тя иска да се постигне изравнение, по любовенъ начинъ, на този безъ нужда раздуханъ инцидентъ.

Берлинъ, с. д. „Norddeutsche“ не разбира упражнството съ което Парижкиятъ дописникъ на „Times“ поддържа своята извѣстия за нѣкакви си руско-германски търговски договори. „Norddeutsche“ заявява още, че рѣшилно нищо не се знае и че въпросната новина е съвсѣмъ лъжовна.

Рамъ, с. д. Бронения корабъ „Dandolo“ е отпливалъ за Танжеръ. — Единъ докладъ прѣпоръча одобряването търговските договори съ Австро-Унгария и Германия.

Цетебургъ, с. д. Запрѣщението на изнасянето пшеницата се е разпрострѣло и въ Финландия

Мадридъ, с. д. Министерскиятъ съвѣтъ е разисквалъ аферата на Ксересъ, и е рѣшилъ енергически мѣри. Послѣднитѣ телеграмми казватъ, че анархистите нападнали казармите и били пропаждани; конницата е прѣслѣдвали бѣгащите, отъ които по-голѣмата част били вече арестувани. Единъ вѣстанникъ отрѣзалъ съ „fancila“ главата на единъ буржоаз; убиенътъ е билъ уловенъ. Правителството е убѣдено, че движението е исклучително анархистическо.

Атина, с. д. Свѣдѣнія отъ добъръ источникъ увѣряватъ, че много държави гледатъ симпатични усилията на Гърция предъ Българското правителство за да постигне едно измѣнение на закона за училищата

Бѣлградъ, с. д. Скупщината се конституира подъ предсѣдателството на г. Катича; подпредсѣдателитѣ сѫ г. г. Вуковичъ и Миловановичъ. Отварянието ѝ ще стане утрѣ безъ тронна рѣчъ.

Парижъ, с. д. Бившиятъ министъ адмиралъ Пеиронъ е умрълъ.

Лондонъ, с. д. Дукъ-де-Клеренсъ Авандаль се е разболѣлъ отъ инфлуенца и пневмония.

Парижъ, с. д. Бронениятъ корабъ „Rayard“ отплиза вчера за Танжеръ; вѣрва се, че и другъ броненъ корабъ ще отиде тоже за Танжеръ.

Лондонъ, с. д. Агенцията „Reuter“ узнава, че смъртъта на Тевфикъ паша нѣма никакъ да измѣни политическото положение на Египетъ; държавните работи ще отиватъ по същия начинъ както до сега. Възшествието на Аббасъ-паша нѣма да ускори нѣкои нови прѣговори между Англия и Турция относително Египетъ.

Б у р с а .

Виена, 27 декември (8 януари) в.

Български заемъ	99.25
Кредитъ	293.—
Австрийска златна ренга	110.95
Унгарска златна ренга	106.60
Дукатъ	5.60 — 5.58
Наполеонъ	9.36
20-маркова монета	11.57
Лира Турска	10.67
Русска книжна рубла	1.1550
Лира Стерлинга	11.77
Сребро	1.00

Камбио за Парижъ	46.85
" " Берлинъ	57.97
" " Лондонъ	118.—
Виена, 28 декември (9 януарий) в.	
Български заемъ	99.25
Кредитъ	294.25
Австрийска златна рента	110.90
Унгарска златна рента	106.95
Дукатъ	5.59—5.58
Наполеонъ	9.355
20 маркова монета	11.57
Лира Турска	10.67
Руска книжна рубля	1.1562
Лира Стерлина	11.77
Сребро	1.00
Размѣна за Парижъ	46.82
Размѣна за Берлинъ	57.95
" " Лондонъ	117.90

Тържище.

Виена, 27 декември (8 януарий) в.

Шеница	1097
Царевица	613
Захаръ	18.—

Буда-Пеща, сѫща дата.

Шеница	1077
Овесъ	623
Царевица	576

Виена, 28 декември (9 януарий) в.

Шеница	1095
Царевица	611
Захаръ	18.15

Буда-Пеща, с. д.

Шеница	1079
Овесъ	581
Царевица	581
Ячмикъ	670/860

Отъ Министерството на Финансите.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 46311.

Министерството на Финансите обявява на интересуващите се, че за останалите непродадени тазгодишни десетъчни дребни храли и за кукуруза отъ околните: Бургаска, Анхиалска, Айтоска, Карнобатска, Конушка, Сливенска, Каваклийска, Котленска, К.-Агачска, Ямболска, Ново-Загорска, Т.-Сейменска, Т.-Пазарджикска, Хасковска, Х.-Елеска и Харманлийска се обявява новъ търгъ по следующия редъ:

На 3 идущаго януарий ще стане първоначалния търгъ, на 8 ще се приематъ предложения съ 5% повече и на 11 сѫщаго ще се произведе окончателната переторжка.

Съѣдѣнія за продаващите количества и видове храли интересуващите могатъ да получатъ въ всичките окр. управление и въ М-ството въ всѣки присъственъ день.

Ст. София, 24 декември 1891 година.

2-3 И. д. Главенъ Секретарь, Ж. Н. Вълчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 46136.

Министерството на Финансите обявява на всички, които сѫ снабдени съ позовителни за дирение, или изучване мини, и срока на които не е истекъл до сега, че тѣ тръбва да подновятъ своите позовителни, съгласно приетия отъ II-та редовна сессия на VI обикновенно Народно Събрание законъ за минитѣ (рудниците).

Ст. София, 23 декември 1891 година.

1-3 И. д. Главенъ Секретарь: Ж. Н. Вълчевъ.

ВЪДОМОСТЬ

за постъпленията отъ недоборитѣ и текущите прѣки данъци прѣзъ седмицата отъ 15 до 22 декември 1891 година.

Minimum'a, когто тръбва да постъпва ежедневно (1/52 част отъ годишно плащане на подборитѣ)	Постъпило отъ 15 до 22 декември 1891 год.	Събрано отъ Minimum'a	Постъпило прѣзъ седмицата отъ 15 до 22 декември 1891 год.	Събрано прѣзъ седмицата отъ лани
			помалко	помалко
1,047.502	1,182.821	135.319	—	1,116.079
Началникъ на прѣките данъци, Б. Боевъ.				

Прѣкъ 1891 година	Прѣкъ 1890 година същия мѣсяцъ	Събрано прѣзъ 1891 година		Остава за съ- хранение къмъ 1 ноември 1891 год.
		по-малко	по-малко	
Лева	ст.	Лева	ст.	Лева ст.
1879/89	580.497	43	2,104.707	82 — 1,524.210 39 10,050.457 31
1890	761.374	42	4,817.662	61 — 4,056.288 19 2,742.439 11
1891	4,208.224	92	—	— 4,208.224 92 — 3,402.313 63
Всичко	15,550.096	77	6,922.370	43 — 1,372.273 66 16,195.210 05
Забѣлѣжа. Въ настоящата вѣдомостъ не влизат департаментните данъци.				
Началникъ на прѣките данъци, Б. Боевъ.				